

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

333.32

Hely

Idő

"1920" —

Személy

Helyszám

Szerző:

Cím: *A fölemelt üzemi pótlék alakókat terheli*

Forrás:

Szózat

Bp.
(Hely)1920 XII 5
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Közp. nyomt. XX. cs. 23

A fölemelt üzemi pótlék a lakókat terheli

A főváros folytatólagos közgyűlése

A főváros törvényhatósági bizottsága közgyűlésének szociális érzékét erősen próbára tette a tanácsnak a vízdíjak fölemelése ügyében tett javaslata. A vízdíjat föl kellett emelni. Ezt senki egy pillanatra sem vonta kétségbe. A káposztásmegyeri vízmű gépei nem állhatnak meg, a főváros vízellátása nem szünetelhet. A közsén, a munka és minden más anyag annyira megrágult, hogy ezeknek költségeivel a vízdíjat arányba kellett hozni. De hogy éppen ez a közgyűlés, amelynek szónokai közül a mostani költségvetési vita alkalmával alig akadt egy is, aki a *szociális szót háromszor aláhúzottan ne hangsúlyozta volna*. — hátrította át a háziurak helyett a lakók vállaira ezt az új és súlyos terhet, ez enyhén szólva, legalább is nagyon váratlanul jött.

A budapesti háztulajdonosok 90 százaléka nemcsak házának vagy házainak béréből él és tartja fenn magát. Az új terhet tehát csak tíz százalékat sujt érezhetően. A fővárosban szenvedő lakóknál azonban ez éppen fordítva áll. Ezeknél 99 százaléka szenved meg azt a pár száz koronát, amennyire egy bizottsági tag azt taksálta. Tagadhatalan, hogy az első szociális erőpróba — a háziuraknak jelent *szociális eredményt*.

A közgyűlés másik fontos tárgya a villamosvasutak *viteldíjának emelése volt*. Ez is olyan kellemetlen szociális tevékenység, amely nem volt elkerülhető. Szükséges azonban, hogy a viteldíj helyett maga a villamosvasutak ügye is napirendre kerüljön. Itt a legvégső ideje, hogy ennek a kérdésnek a mélyére tekintsenek, mert mégis csak különös, hogy egy üzleti vállalkozás, amely a béke

vagyont termő évtizedekben kincseket gyűjtött, a kritikus időszakban egyszerűen kibújik kötelezettségeinek teljesítése alól és az agyonsanyargatott állam, tehát a köz nyakába varr olyan terheket, amely jog és igazság szerint a dúsgazdag vállalatot terhelné. A villamosvasutó vállalatok egyes politikájukkal már ugyanis elérték azt, hogy a legkritikusabb időszakban megszabaduljanak az üzemi fennmaradásuk terheitől.

A közgyűlést ürességtől tátongó padok előtt nyitotta meg szombaton délután Sipőcz Jenő polgármester. Később azonban a bizottsági tagok elég szép számban gyűlekeztek össze. Napirend előtt Vaich János szólalt föl, kérévén a tanácsot, járjon el a kormánytól, hogy engedélyezze azt, hogy postán 10 kg., vasuton pedig 25 kg.-os lisztcsomagot lehesen küldeni, ugyszintén, hogy karácsony hetében a pékek fehér kenyert süthessenek. *Vajna* tanácsos fölvilágosította, hogy a postán most is lehet 10 kg.-os csomagot küldeni. A többire vonatkozólag ígéretet tett, hogy el fognak járni a kormánytól. Ezután Till Antal tanácsnok terjesztette be a villamosvasutak tarifaemelésére vonatkozó tanácsi javaslatot. Hosszu vita indult meg, amelyben Kollár Lajos, Petrovác Gyula, Szabó József, Kossalka János, Nagy István és dr. Plattly György vettek részt. Rényi Dezső polgármester felszólalása után a közgyűlés elfogadta a tanács javaslatát, amelyet annak idején mint a közlekedési bizottság tárgyalásainak eredményét részletesen ismertettünk.

A vízdíjak fölemelésére vonatkozó tanácsi javaslatot Borvendég Ferenc h. tanácsnok terjesztette elő. A vízdíjak fölemelésének mérvét annak idején a közgyűlés hatáskörében eljáró tanács már 20 százaléknál megállapította, úgy hogy tulajdonképpen csak arról volt szó, hogy a háztulajdonos vagy a lakók viseljék-e az új terhet. Csodálatosképpen egyetlen egy szónok sem akadt, aki a lakók érdekében emelt volna szót, a háziurak ellenben annál tevékenyebbek voltak. A vita során számtalan érv és észme valószínűleg valami újabb emelésben koncentrált volna, végül is azonban, a háziurak a mostani 20 százalékkal is megelégedtek s elfogadták a javaslatot. **A közgyűlést ezek után kedre hárították.**

fővárosi hazinyomda 1920